

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΓΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. 2.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.. • 2.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν.....20
261—ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔ. ΕΡΜΟΥ—261

ΦΙΛΑΥΤΙΑ, ΦΙΛΑΓΓΥΡΙΑ.

Τὸ ὄνομα *φιλαυτία* δὲν ἀρκεῖ ὅπως μᾶς δώσει νὰ ἐγγησώμεν τὴν φύσιν αὐτῆς. Πρέπει νὰ ἐξακριβώσωμεν καὶ ἄλλας ιδιότητας ὅπως λάβωμεν ἀκριβῆ ἰδέαν. Ὁ φιλαυτος οὐ μόνον ἀγαπᾷ ἑαυτὸν, ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷ ἢ ἑαυτὸν καὶ ὅ,τι ὠφελεῖ αὐτόν. Ἀγαπᾷ εἶναι βέβαιον πᾶν εἶδος ἀναπαύσεων τιμῶν ἡδονῶν ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷ αὐτὰς ἀν μὴ ἀφορώσιν αὐτόν μόνον. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ φιλαυτος· εἶδος δὲ φιλαυτίας κέκτηται καὶ ὁ φιλαγγυρος. Πλὴν οὗτος δὲν ἀγαπᾷ τὰ χρήματα δι' ἑαυτὸν μόνον· τουτέστιν ὅπως μεταχειρίζεται αὐτὰ ἔστω καὶ ἐν ἡδοναῖς, ἀλλ' ἀγαπᾷ μόνον τὸν χρυσὸν καθ' ἑαυτὸν ὅπως βλέπει αὐτὸν πολλαπλασιαζόμενον ὅσω πολλαπλασιάζεται. Ἡ φιλαγγυρία τὸν ἀποκτηνώνει. Πρὸ τῆς φιλαγγυρίας καὶ τὸ ἱερώτερον αἴσθημα τὸν οικογενειακὸν δεσμὸν καταπατεῖ. Ἴδετέ τον κωφὸς εἰς τοὺς πόνους τῆς συζύγου του τυφλὸς εἰς τὸ πάθος του μὴ βλέπων τὴν θλίψιν τοῦ ἀθώου πλάσματος ποδοπατεῖ αὐτὸ καὶ ὀρυᾷ ὡς λυσσῶν ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ νομίζων ὅτι αὐτὸς εἶναι ἢ μόνη του εὐτυχία. Θεσαυρίζει· τὸ κιβώτιον ἐξεχειλίσει αἱ χεῖρες του δὲν δύνανται πλέον νὰ βαστάσωσι τὸ βῆρος, ἀλλ' αὐτὸς ἐξακολουθεῖ θεσαυρίζων. Ὁ φιλαγγυρος εἶναι τι χειρὸν τοῦ χροτοπαίκτητος ὅστις παίζει τὸ πᾶν παίζει τὴν σύζυγόν του αὐτὴν· εἶναι τι χειρὸν τοῦ μεθύσου ὅστις ἐν τῇ μέθῃ του φονεύει τὸν υἱόν του. Ἡ φιλαγγυρία εἶναι ἐγκληγᾶ· εἶναι μάχαιρα στρεφομένη κατ' αὐτοῦ τοῦ ἐγκληματοῦντος. Ἴδετέ τον μὲν θνήσκοντα ἐπὶ τοῦ σωροῦ τοῦ χρυσοῦ του, ἕτερον κρατοῦντα ἐν τῇ κλίνῃ τοῦ θανάτου τὰς κλείδας τοῦ θεσαυροφυλακείου του νομίζων ὁ δίστηνος ὅτι θὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἀν-

τικείμενον τοῦτο· τῆς ἀφοσιώσεώς του· ἀλλ' ἀλλοίμονον τὰ πάντα μετὰ τοῦ σώματός του μένουσιν ἐν τῇ γῇ. Μόνον τὸ πνεῦμα του φέρον ἐν ἑαυτῷ τὸ μέτρον τῶν ἀγαθῶν ἢ κακῶν πράξεών του φέρει μεθ' ἑαυτοῦ πρὸ τοῦ κρίτου του. Ὁ Ἰούδας πετῶν τὰ τριάκοντα ἀργύρια ἀνθ' ὧν χάριν τῆς φιλαγγυρίας του ἐπώλησε τὸν διδάσκαλόν του, εἰς δὲν συνεκεντροῦτο ἅπαν τὸ φίλτρον τῶν μαθητῶν του ἀπέρχεται ὅπως κρεμασθῆ εἰς συκὴν διότι ἠσθάνθη μὲν τὸ μέγεθος τοῦ ἐγκλήματός του ἀλλὰ δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ ζητήσῃ τὴν συγχώρησιν, διότι εἰς αὐτὸ προσετίθετο καὶ ὁ ἐγωῖσμός. Ὁ Ἀνανίας ἕνεκα τῆς φιλαγγυρίας ψευθεῖς εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πίπτει κεραινοπληκτος. Τῷ φιλαγγύρῳ ὅλα τὰ κακὰ συγγενῆ· ἀλλὰ τί λέγω; τί προσθέσω εἰς τοὺς λόγους τοῦ θεοῦ ῥήτορος Παύλου λέγοντος,

«Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον δῆλον ὅτι οὔτε ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. . . . Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν. Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἔστιν ἢ φιλαγγυρία».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 4 καὶ τέλος).

Μικρὸν ἀνωτέρω εἶδομεν τὸν Γεώργιον, ὑπέκοντα τῇ θεῖᾳ τῆς πατρίδος φωνῇ, καὶ πολεμοῦντα μετὰ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ κατὰ Γάλλων καὶ Ἰνδῶν,

δασκάλων, τύπωσιν βιβλίων και εις συνδρομάς 3 εν Γερμανία υποτρόφων, κέκτηται περιουσίαν 143,146 δραχμών.

9. ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ (Σύλλογος φιλολογικός). Ο Σύλλογος ούτος έχων μέλη τακτικά μὲν 134, επίτιμα 137, άντεπιστέλοντα 158 και έκτακτα 74 κέκτηται περιουσίαν εκ δρ. 2,262:30.

10. ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ. Σκοπός του Συλλόγου τούτου κερτημένου αρκετήν εκ συνδρομών και κληροδοτημάτων περιουσίαν είναι ή καλλιέργεια της Μουσικής και ή σύστασις και πρόδος του Εθνικού θεάτρου.

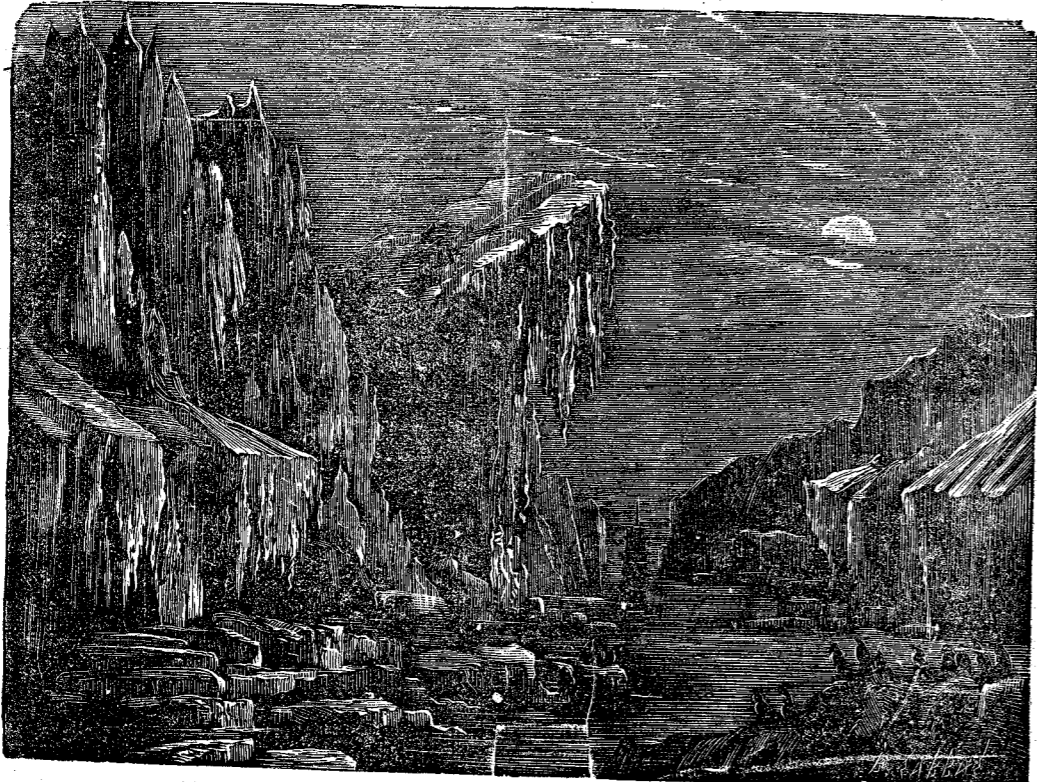
11. ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ. Ο Σύλλογος ού-

14. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ. Έκέκτητο περιουσίαν κατά τον Ίούνιον του 1874 δρ. 262,543.

15. ΣΧΟΛΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ. Έν τή σχολή ταύτη κερτημένη περιουσίαν 1,500,000 δραχ. εισήλθον άχρι τουδε μαθηταί 278 μὲν έσωτερικοί, 200 δὲ περίπου έξωτερικοί εκ των έσωτερικών δὲ 99 μὲν ήσαν ήπειρώται 179 δὲ εκ της λοιπής Ελλάδος.

16. ΣΧΟΛΗ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ. Η σχολή αύτη εν ή έφοίτησαν κατά το παρελθόν έτος περί τους 270 παιδας κέκτηται περιουσίαν 3,741 δραχ. περιλαμβάνει δὲ και νοσοκομείον.

17. ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ. Κέκτηται εκ κληρο-

Οί πάγοι του Βορρά. Ίδε σελ. 39.

τος, ούτινος σκοπός ή ανάπτυξις της μέσης και κατωτέρως παιδεύσεως κέκτηται περί τὰ 700 μέλη και 3,342 δρ. περιουσίαν.

12. ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. Περιουσία αύτης δρ. 25,550.

13. ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ. Η έταιρία ής τὰ μὲν μέλη 416 ή δὲ περιουσία περί τὸ 1,700,000 διατηρεί έκτός του εν Αθήναις ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ τὰ εν Αβία (Οιτύλου), Έλευσίνι, Κηφισία, Πατησίοις, Χοταχόβα (Αλβανίας), Κερκύρα και εν Γαβρίω (Ανδρου) σχολεία εν οίς διδάσκονται υπό 85 διδασκάλων και διδασκαλισσών 1800 κοράσια. Περί του καταστήματος τούτου δ κ. Barthelemy St. Hilaire έγραψεν εν τῷ σημειωματαρίῳ αυτού. «Μακαρίζω την Ελλάδα και τον πολιτισμόν δια τὸ κατάστημά της, ού παρόμοιον δὲν υπάρχει εις τὰ μέρη της Εύρώπης άτινα έπισκέφθη».

δοτήματος του αιδίμου Βαρβάκη περιουσίαν υπερβαίνουσαν τὸ εκατομμύριον.

18. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ. Τὸ μέγα τούτο καθίδρυμα τὸ μόνον του είδους του εν Ανατολή συντηροῦν Αστυκλινικήν, Οφθαλμιατρείον, Μαιευτήριον και διάφορα Μουσεία κέκτηται περιουσίαν εκ κληροδοτημάτων και συνεισφορῶν κινήτην μὲν 1,200,000 περίπου ακίνητην δὲ και σχεδόν ειπεῖν, έντελῶς άνευ προσόδου 2,100,000.

19. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ. Κατά την διαθήκην του μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζίπα ο αδελφός εούτου Κωνσταντίος νέμεται μέχρι θανάτου την περιουσίαν της επιτροπής ταύτης φέρουσαν έτήσιον εισόδημα 15,000 φλωρίων, έχων τὰς έξῆς δύο υποχρεώσεις α) να χορηγή ή επιτροπή φλωρία 1,500 κατ' έτος άτινα ένοῦμενα μετά των μερισμάτων 400 μετοχῶν της Ατμοπλοϊκής εταιρίας να χρησιμεύσιν εις τέλεισιν των Όλυμ-

πίων και β') να κτίση τὸ κατάστημα των Όλυμπίων κατά τὸ σχέδιον έπερ ο μακαρίτης είχε στείλει τῷ κ. Ραγκαβῇ ως και την γέφυραν του Σταδίου.

19. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ. Διευθυνομένη υπό του αξίου άντιναύρχου Νικοδήμου δια τον σκοπόν δν ακριβῶς δεικνύει τὸ όνομα κέκτηται περιουσίαν εκ δρ. 834,087.

Έκτός των άνω ύπάρχουσιν Σύλλογοι και Εταιρίαί πολλαί άλλαι άρτισύστατοι ή περιουσίαν μικράν κερτημένοι, οίος ο Σύλλογος Βύρων, Έλληνική Παλλιγγενεσία, ή Εταιρία των Φιλοχρίστων κτλ.

Όλα δηλαδή όμοῦ τὰ καταστήματα ταῦτα κέκτηνται περιουσίαν 15 χιλ. περίπου.

Προσεχῶς θέλομεν δημοσιεύσει πίνακα των εν ταίς έπαρχίαις άγαθοεργῶν καταστημάτων ιδιαιτέρως δὲ της Έπτανήσου εν ή τὰ πλείονα των τιοούτων καταστημάτων ιδρύθησαν υπό την Άγγλικήν προστασίαν.

Αν δὲ τις νομίσει ότι παρελείψαμεν τι, ή ότι άλλο ανακριβῶς έξέθεσάμεν παρακαλείται να μάς διορθώσει. Εύχαρίστως δὲ θέλομεν προσθέσει εν έπομένῳ φύλλῳ πᾶσαν πληροφορίαν συμπληρωτικήν των άνωτέρω.

αύτης πρωτότυπόν τι σύστημα παιδεύσεως. Έδίδαξε πρώτον αύτην να μεταχειρίζεται τὰς χείρας της και ν' αποκτά την χρῆσιν των μυῶν και μελών της, είτα δὲ δια γραφίδος και βελόνης να διακρίνη δύο άντικείμενα δι' ώρισμένων σημείων. Από μονοσυλλάβων έμαθε κατόπιν όλα τὰ γράμματα του αλφαβήτου και πῶς να συναρμόζη ταῦτα προς παρά-

στασιν όνομάτων και ιδεῶν. Ταχέως έκτήσατο την γνώσιν των αριθμῶν, της στίξεως κλ., είτα δὲ έλαβε την δύναμιν να εκφράζη τὰ διανοήματα και τὰ όνόματα των πραγμάτων. Δι' έτέρου συστήματος έδιδάχθη να αναγνωρίζη τὰ αύτὰ σημεία δι' αναγλύφων τύπων. Είργάζετο μετά μεγάλου ζήλου άνταμείβουσα οὔτω την άγρυπνάν φροντίδα του άφωσιωμένου αύτης διδασκάλου.

Η κυρία Bridgeman άγουσα νῦν τὸ τεσσαρακοστόν έκτον έτος, είναι ύψηλή, νοήμων, χάριεσσα την μορφήν και τὰς κινήσεις, φέρει πρασίνας ταινίαις επί των οφθαλμῶν της, και τὸ πρόσωπον αύτης κατά καιροῦς διαλάμπει εκ συγνηθίσσεως. Ένδύεται μετά μεγάλης φροντίδος — μάλλον να άρέσκη τοίς φίλοις της ή εαυτῇ — και σεμνόνεται δεικνύουσα τὸ χρυσοῦν ώρολόγιόν της και άλλα γυναικεία κοσμή-

Ίδε σελ. 33.

ΤΥΦΛΗ, ΚΩΦΗ, ΑΛΑΛΟΣ, ΒΛΕΠΟΥΣΑ, ΑΚΟΥΟΥΣΑ ΚΑΙ ΟΜΙΑΟΥΣΑ.

Έν τινι κόμῃ της New Hampshire. λέγει ο «Περιηγητής της Βοστώνης», ο άρτι άποθανών Δρ. Σαμουήλ Χάου, εύρε την νεάνιδα Ακάρνν Bridgeman τότε έξαετή την ήλικίαν, τυφλήν, κωφήν, αλάλον και σχεδόν έστερημένην της αισθήσεως της γεύσεως, της σκαρλατινης άποστερησάσης αύτην των δώρων τούτων του Θεού εν τῷ κόσμῳ, ολίγον δὲ διαφέρουσαν άνθρωπίνου εκ μαρμαρύου άγάλματος περιέχοντος άμυδρόν σπινθηρα άθανάτου ψυχῆς. Ο πατήρ της εύπορος άγρότης και ή μήτηρ της γυνή αρκετά νοήμων άσμένως έδέχθησαν να θέσωσι την μικράν αύτῶν θυγατέρα υπό την φροντίδα του Δρος Χάου, όστις έφερεν αύτην εις Βοστώνην και ήρξατο επ'

ματῶν. Είναι επιτηδεία εις τὸ ράπτειν και τέρπεται τὰ μάλιστα βοηθοῦσα διδασκάλισσάν τινά εν τῷ τμήματι των δια βελόνης έργοχειρῶν εν τῷ καθιδρύματι του Perkins. Πρό τινων ήμερῶν είργάζετο μετά δωδεκάδος περίπου μαθητριῶν της, στρέφουσα τὰ άκρα των τραπεζομανδύλων, και περῶσα την κλωστήν της βελόνης δια των δακτύλων και των οδόντων της. Κυρία τις ήγόρασε παρ' αύτης δικτυωτόν έπίστρωμα, και δια καθαρώς ήρωμένης φωνῆς ή κυρία Bridgeman επανέλαβε την λέξιν «χρήματα» (money) δις. Δύναται να προφέρη σαφῶς τὸ όνομα μιᾶς διδασκάλου και τινας λέξεις ως baby κλ. Σχηματίζει λέξεις δια μολυβδοκοινδύλου, τη βοηθεία γαλλικού προς γραφήν πίνακος. Ο πίναξ ούτος έχει γραμμὰς αύλακωτάς εν όγδοον του δακτύλου βαθείας και απέχουσας άλλήλων κατά δάκτυλον.

ἐρυθροπάζει ὡς ἡ πρώτη! Εὐτυχεῖς, λέγουσιν οἱ ὕμνοι μας, εὐτυχεῖς οἱ τῆς πιστῆς Νάννης τὸν ἔρωτα ἀπολαύοντες· ἀλλὰ γνωρίζω καρδίαν θερμὴν, σταθερὰν ὡς τὴν καρδίαν ἐκείνης· θὰ ἀπέθνησκον εὐτυχῆς ὡς ὁ Βαλδουρ, ἐὰν ᾔμην βέβαιος ὅτι ἤθελον μὲ κλαῦσαι ὡς ἐκείνον».

Καὶ ἐν τῷ οὗτος ἀνεροπόλει οὕτω, ἡ νεῆς συνέδεε δεξιότατα τὸ ἔριον μετὰ τῆς μετᾶξής, τὸν υἱὸν τοῦ χρυσοῦ μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀργύρου. Ναί· ὅταν ἐσχεδίαζε τοὺς μετὰ χρυσοῦν ἀσπίδων καὶ ἀκτινοβόλων λογγῶν πολεμιστὰς· εὗρισκε πάντοτε, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἕνα, ὅστις ὠμοίαζε πρὸς τὸν Φριτιόφ· καὶ τῆς Ἰνγεβόργης τὸ πρόσωπον κατεκαλύπτετο ὑπὸ ἀγνοῦ ἐρυθρήματος. Καὶ ἐκεῖνος δὲ διερχόμενος βεβήδος καὶ σύννου τὰ δάση καὶ τοὺς δρυμοὺς ἐποίκιλε τοὺς κορμούς τῶν δένδρων, χαράττων ἐπ' αὐτῶν συνδεδεμένα τὰ στοιχεῖα Φ καὶ Ι. Καθ' ἐκάστην πρωΐαν αὐτὸς ἀνεπόλει ἐκείνης καὶ ἐκείνη αὐτοῦ· καὶ τὸ ἐσπέρας ὅτε εἰσὶγα ὁ θόρυβος τῆς ἡμέρας ἀνεπόλουν ἀλλήλων.

Τέλος ἦλθεν ἡμέρα ὅτε ὁ γέρον Χίλδιγκ λαβὼν κατὰ μέρος τὸν μαθητὴν του· «—Γιέ μου, τῷ εἶπε σοβαρῶς, φυλάχθητι ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς στήθεσί σου ἐμφωλεύοντος ἔρωτος· εἶναι ῥόδον, οὐτινος δὲν θὰ ἀπολαύσης ἢ τὰς ἀκάνθας, τὸ ἄνθος δὲν ἀνήκει σοί· αἱ μοῖραι θέλουσι σὰς χωρίσει. Γιέ τοῦ θόρσταν μὴ ἐποφθαλμία ἐπὶ τὴν θυγατέρα τοῦ Βήλη· αὐτὴ κατὰ γεται ἐκ τοῦ Ὀδίνου· σὺ δὲν εἶσαι ὁμοῖός της.»

Ὁ Φριτιόφ ἀπεκρίθη γελῶν· «—Εὐκόλως δύναμαι νὰ πλάσω γενεαλογίαν. Ὅταν παλαιάσας ἐφόνευσα τὴν ἄοκτον, τὸν βασιλεῖα τῶν δασῶν ἐκληρονόμησα τὴν ἀξίαν καὶ τὴν γενεαλογίαν της· θέλω εὔρει τίτλους ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης. Ὁ ἐλεύθερος δὲν φοβεῖται τινα, ἡ δὲ ἐλπίς φέρει βασιλείαν στέμμα. Ἡ ἰσχὺς ὡσαύτως εἶναι εὐγένεια· καὶ τὸ ξίφος ὑποστηρίζει δικαίαν αἵτησιν. Ἰν' ἀπολαύσω τὴν Ἰνγεβόργην καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ θόρ θέλω ἀντισταθῆ. Τὸ λαμπρὸν μου λευκὸν λείριον ἀνθεῖ ἀταράχως· οὐαὶ τῷ ἐπιζητήσονται τὴν διαίρεσιν ἡμῶν!»

ΛΥΣΙΣ Δ' ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ: «ΣΥ—ΥΣ».

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ Γ': «ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ».

Τὸ μὲν Αἰνιγμὰ μετὰ τοῦ προβλήματος ἔλυσαν οἱ κκ. Ι. Παπαδόπουλος ἐκ Κραθάρων τῆς Ναυπακτίας καὶ Ἰωάννης Βυκλείδης, μόνον δὲ τὸ πρόβλημα οἱ κκ. Κ. Ἀναγνώστου καὶ Δ. Πετροκόκκινος.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε'.

Φίλοι σκοτίζεσθε

ὀπόταν λείψω.

Ἄν λείψῃ τι...

Τότε κρημνίζεσθε

πάλιν, ἂν λείψω·

τί εἶμαι; τί;...

—Κατ' αὐτὰς ἐγένετο ἐν τῇ πόλει τῆς Νέας Ὑόρκης διαγωνισμὸς μετὰ τῶν ἐπισημότερων τῶν ἐν Ἀμερικῇ Πανεπιστημείων. Τὸ ἐπιλαχὸν πρόσωπον εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἦν ἡ κυρία Julia F. Thomas, φητοῖς τοῦ ἐν Ἰθάκῃ Πανεπιστημίου. Ἡ «Ἀθηναῖς» συγχαίρει τῇ εὐμαθεῖ καὶ φιλέλληνι ταύτῃ Κυρίᾳ.

—Ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῆς Φιλαδελφείας, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἑκατονταετηρίδος Ἑταιρεία τις προτίθεται νὰ ἐκθέτῃ σωρὸν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου 180 τόνων τὸ βάρος καὶ 10,000,000 ταλ. ἀξίας ἐκ τῶν μεταλλείων τῆς Βιργινίας καὶ Καλλιφορνίας. Πῶ!.. πῶ!!!

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΑΡΙΕΤΑΣ ΜΠΕΤΣΟΥ.

Ἦλθε καὶ πάλ' ἡ ἀνοιξί, πέρασανε τὰ χιόνια
Οἱ κάμποι πρασίνισανε
Τὰ δένδρα λουλουδίσανε
Κι' ἤρθαν τὰ χελιδόνια.

Μυρίσαν τὰ τραντάφυλλα, τὰ κρῖνα, τὰ ζουμπούλια
Καὶ ἡ δροσοῦλα τῆς βραδιάς
Ποτίζει τ' ἄνθη τῆς ῥοδιάς
Λαμποκοπᾷ ἡ πούλινα.

Φουᾶ τ' ἀγέρι σιγανά, τ' ἀηδόνι χαιρετάει
Κι' αὐτὸ κρυμμένο· στὰ κλαριά
Χαίρεται τὴν ἐλευθερίᾳ
Γλυκὰ σὰν κελαδάη.

Πέρα 'στὸν κάμπο βόσκουνε χαρούμενα τ' ἀρνάκια
Καὶ ὁ βοσκὸς τὰ καρτερᾷ
Κι' αὐτὰ κινεῖνε μὲ χαρὰ
Γαλιν, γλιν τὰ κουδουνάκια.

Γελᾷ ὁ οὐρανός, ἡ γῆ, οἱ κάμπ' ὅλα γελοῦνε
Κι' αὐτὰ τὰ πεῦκα στὰ βουνά
Γέρνουν κι' ἐκεῖνα ταπεινά
Τὸ Μάι χαιρετοῦνε.

Ἵστους κήπους πᾶν ἡ εὐμορφαις κι' ὁ ζέφυρος σιμά τους
Κι' ἀγερνὸς ἀπὸ ἴψηλᾳ
Θαρρεῖς κι' ἐκεῖνος ταῖς φιλᾷ
Καὶ παίζει 'στὰ μαλλιά τους.

Ψάλλω κι' ἐγὼ τὴν ἀνοιξί που βλέπω τ' ὄρφανά μου
Μεσ' στὰ χορτάρια τὰ χλωρὰ
Νὰ κόβουν ἄνθη δροσερὰ
Νὰ βίχουν στὴν ποδιά μου.